

پروژه AEGIS

ارتقای برابری برای کودکان و جوانان پناهجو و پناهنده

خلاصه‌ای مناسب برای جوانان از پروژه AEGIS

مه 2026

ما چه کسانی هستیم و چه کاری انجام می‌دهیم؟

ما تیم AEGIS هستیم! گروهی از پژوهشگران با پیشینه‌های اجتماعی و سلامت ما روی پروژه‌ای کار می‌کنیم که بر درک و بهبود سلامت و رفاه کودکان و جوانانی که تجربه نظام‌پناهندگی را داشته‌اند، از جمله جوانان بدون همراه، تمرکز دارد.

چرا این کار را انجام دادیم؟

پروژه AEGIS درباره درک وضعیت سلامت، رفاه و مراقبت از کودکان و جوانان پناهجو و پناهنده در بریتانیا است.

ما می‌خواستیم بدانیم:

- جوانان چه چیزهایی را برای احساس سلامت و حال خوب مهم می‌دانند
- مراقبت خوب چه ویژگی‌هایی دارد
- جوانان چگونه مایل‌اند در پژوهش‌ها مشارکت کنند
- و چه چیزهایی باید تغییر کند

چرا جوانان در مرکز فعالیت‌های ما قرار دارند:

ایده‌ها و دیدگاه‌های شما ضروری هستند. در چند ماه گذشته با جوانان بسیاری – و افرادی که از آن‌ها مراقبت می‌کنند – گفتگو کرده‌ایم تا برخی از این موضوعات را بهتر درک کنیم. همچنین تلاش کرده‌ایم بفهمیم آن‌ها چگونه دوست دارند در پژوهش‌ها مشارکت داشته باشند.

آنچه آموختیم:
1) زندگی متوقف نمی‌شود

بسیاری از جوانان پناهجو پس از سفرهایی طولانی، دشوار و گاهی آسیب‌زا وارد بریتانیا می‌شوند. برخی از آن‌ها به تنهایی وارد می‌شوند.

اما رسیدن به این معنا نیست که ناگهان همه چیز آسان می‌شود. جوانان همچنان با این موارد روبه‌رو هستند:

- مشکلات مسکن
- نگرانی‌های مالی
- تنهایی و دلتنگی برای خانه
- بلا تکلیفی قانونی
- موانع زبانی
- آشنایی با نظام‌ها و ساختارهای جدید

دریافت حمایت مستمر می‌تواند دشوار باشد. اطلاعات آن‌ها همیشه همراهشان منتقل نمی‌شود و نظام‌ها نیز همیشه هماهنگ عمل نمی‌کنند. این موضوع باعث می‌شود شناسایی این جوانان در داده‌ها دشوارتر شده و احتمال گم شدن آن‌ها میان خدمات مختلف بیشتر شود. برای مثال، اگر به پزشک مراجعه کرده و آزمایش خون داده باشند اما سپس به شهر دیگری نقل مکان کنند، ممکن است نتیجه آزمایش خون آن‌ها گم شود و ناچار شوند آن را دوباره انجام دهند. این موضوع می‌تواند ناامیدکننده باشد و نباید رخ دهد.

همچنین حمایتی که جوانان دریافت می‌کنند نباید ناگهان با رسیدن به 18 سالگی متوقف شود. آن‌ها باید در مسیر گذار به بزرگسالی تا زمانی که برای استقلال آماده شوند، حمایت شوند.

(2) تحمل مسئولیت‌های فراوان به‌طور هم‌زمان

پس از ورود، بسیاری از جوانان تلاش می‌کنند هم‌زمان مسائل زیادی را مدیریت کنند.

گاهی ممکن است جوانان یک قرار ملاقات را از دست بدهند. آموخته‌ایم که این موضوع همیشه به این معنا نیست که آن‌ها حمایت را نمی‌خواهند یا به آن نیاز ندارند. ممکن است به این دلیل باشد که با مسائل بسیار زیادی روبه‌رو هستند و بار سنگینی را تحمل می‌کنند.

حمایت‌ها باید با واقعیت زندگی جوانان و مسائل متعددی که مدیریت می‌کنند و همچنین با اولویت‌هایی که خودشان مهم می‌دانند، هماهنگ باشد.

3) سلامت فقط به معنای درمان پزشکی نیست

جوانان به ما گفتند که سلامت چیزی بسیار فراتر از آزمایش خون یا واکسیناسیون است.

احساس سلامت و تندرستی می‌تواند تحت تأثیر این موارد باشد:

- غذای خوشمزه و آشنا
- احساس امنیت در محل اقامت
- مسکن راحت و مناسب
- یادگیری زبان انگلیسی
- دریافت حمایت حقوقی
- ارتباط با جامعه
- ورزش کردن و فعال بودن

همه این موارد به یکدیگر مرتبط هستند. وقتی بخشی از زندگی دشوار باشد، می‌تواند بر بخش‌های دیگر نیز تأثیر بگذارد. وقتی یک بخش خوب باشد، بخش‌های دیگر نیز شروع به بهبود می‌کنند! متخصصانی که با جوانان کار می‌کنند باید این موضوع را درک کنند و به آن‌ها به عنوان یک انسان کامل نگاه کنند.

4) مراقبت خوب به کل فرد توجه می‌کند

جوانان به ما گفتند که هنگام دریافت مراقبت یا مشاوره از کارکنان حوزه سلامت، مددکاران اجتماعی و سایر بزرگسالان مسئول، تجربه‌های بسیار متفاوتی داشته‌اند.

تجربه‌های خوب از مراقبت زمانی شکل می‌گیرد که موارد زیر وجود داشته باشد:

- گوش دادن با دقت
- احترام
- ارتباط شفاف
- اعتماد و تداوم
- انعطاف‌پذیری و احساس امنیت

مراقبت و حمایت زمانی مؤثرتر است که خدمات به‌صورت هماهنگ ارائه شوند، دسترسی به آن‌ها آسان باشد و در مکان‌هایی در دسترس جوانان قرار گیرند که از قبل با آن‌ها آشنا هستند؛ مانند مدارس، جوامع محلی و خدمات مورد اعتماد.

5) جوانان می‌خواهند به شیوه‌ای معنادار مشارکت کنند

جوانان دوست دارند دیدگاه‌های خود را بیان کنند و صدایشان شنیده شود. این احساس خوبی ایجاد می‌کند که بدانند افرادی برای ایجاد تغییر تلاش می‌کنند. اما آن‌ها همچنین مشغله‌های زیادی دارند و مسائل متعددی در زندگی‌شان جریان دارد. اگر قرار است در پژوهش‌ها مشارکت کنند، باید چیزی نیز برای خودشان از این مشارکت به دست آورند.

جبران هزینه زمان و رفت‌وآمد، حداقل چیزی است که باید فراهم شود. مهم‌تر از آن، جوانان علاقه‌مند هستند مهارت‌ها و تجربه کاری کسب کنند.

همچنین برای آن‌ها مهم است که موضوعات با دقت توضیح داده شوند و فرصت کافی برای پرسیدن سؤال داشته باشند. نکته مهم این است که آن‌ها می‌خواهند بدانند با اطلاعاتی که در اختیار گذاشته‌اند چه اتفاقی می‌افتد.

«آیا مقاله‌ای منتشر شده است؟ برایم بفرستید! آیا گزارشی تهیه شده است؟ دوست دارم آن را ببینم!»

چه چیزهایی باید تغییر کند؟

ما باید:

- جوانان را در سیستم‌ها و ساختارها بیشتر قابل مشاهده کنیم.
- به تصویر کلی سلامت و رفاه نگاه کنیم.
- دسترسی به خدمات و مسیر دریافت مراقبت را آسان‌تر کنیم.
- جوانان را همچنان در فرآیندها مشارکت دهیم.

سپاسگزاریم!

از همه جوانانی که تجربه‌ها، ایده‌ها و وقت خود را با پروژه AEGIS به اشتراک گذاشتند سپاسگزاریم.

مایلید با ما در ارتباط باشید؟

اگر سؤال، دیدگاه یا علاقه‌ای برای مشارکت دارید، خوشحال می‌شویم از شما بشنویم.

می‌توانید از طریق این ایمیل با ما تماس بگیرید: uclh.aegisproject@nhs.net

یا از صفحه لینکدین ما بازدید کنید: <https://www.linkedin.com/company/projectaegis/>